

РЕШЕНИЕ

№ 5841

гр. София, 15.10.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 52 състав,
в публично заседание на 29.09.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Силвия Димитрова

при участието на секретаря Албена Илиева, като разгледа дело номер **4281** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на [чл. 145 и сл. от АПК](#).

Образувано е по жалба от [фирма], [населено място] срещу Решение № ПО-01-73/02.04.2021 г., издадено от Директора на Б. дирекция "3. район" /БДЗБР/, към Министерство на околната среда и водите. В жалбата се изложени подробни доводи за незаконосъобразност на оспореното решение с твърдения, че същото е издадено в противоречие с материалния закон и при допуснати съществени процесуални нарушения, които се поддържат и в съдебно заседание. Предвид това се иска отмяната му и присъждане на направените разноски.

Ответникът, Директора на Б. дирекция "3. район", чрез процесуалния си представител в съдебно заседание юрисконсулт Е. Г., оспорва жалбата като неоснователна и моли да се отхвърли, като се потвърди обжалваното решение. Претендира присъждане на разноски за юрисконсултско възнаграждение.

СГП не е взела участие в производството.

По делото са събрани писмени. Приложено е заверено копие от образуваната административна преписка.

Административен съд – София-град, Второ отделение, 52 състав, като прецени събраните по делото доказателства, поотделно и в тяхната съвкупност, във връзка с доводите и твърденията на страните, приема за установено следното:

Със Заявление вх. № РР-02-18/03.12.2020 г., [фирма], [населено място] е поискало откриване на процедура за издаване на разрешително за водовземане от повърхностен воден обект – река Места, чрез ГНК 1 и ГНК 2, с цел на ползването - напояване на

зеделски земи в землищата на общините Г. Д., Г. и Х.. Към заявлението са приложени доклад, описващ параметрите и техническото състояние на ГНК 1 и на ГНК 2; обосновка за заявените водни количества от р. Места; документ за платена такса в размер на 250 лв.; схема на водохващане на р. Места; Извадка от инвентарна книга на ДМА; Хидроложки доклад; Заповед №СОА20-РД09-1613/06.04.2020 г на Кмета на СО; погасителен план и Протокол за връчен договор/споразумение/заповед/удостоверение/друг акт.

След постъпване на заявлението и при спазване на императивните изисквания на [чл. 60, ал. 13, т. 4 от Закона за водите](#), административният орган е изискал по електронен път от Националната агенция за приходите, Агенция "Митници" и общините информация за наличие или липса на задължения на дружеството заявител.

От изпратеното от Агенция "Митници" Удостоверение рег. № 32-15197/15.01.2021 г. Е видно, че дружеството няма изискуеми митнически задължения и други публични държавни вземания по смисъла на [чл. 162, ал. 2 от ДОПК](#).

От представените удостоверения за наличие и липса на данъчни задължения от общините Г. Д., Г. и Х. се установява, че дружеството няма задължения за местни данъци и такси.

От представената от НАП информация за наличието или липсата на задължения се установява, че към 10.02.2021 г. оспорващото дружество има задължения. В представената справка от Столична община също е отразено, че дружеството има неплатени изискуеми задължения за местни данъци и такси към СО.

Въз основа на така установените факти е прието, че е налице хипотезата на чл.68, т.10, б."а" от Закона за водите, на което основание е издадено оспорваното в настоящето производство решение, с което е отказано издаването на заявеното разрешително за водоземане от повърхностен воден обект – река Места. Административният орган е констатирал наличието на несъответствие между представените от заявителя доказателства относно наличие или липса на задължения и събраните в хода на административното производство такива относно Столична община, но е приел, че това не оказва влияние върху извършената проверка, поради което не са предприети действия за отстраняване на несъответствието.

С оглед твърденията в жалбата в хода на съдебното производство от Столична община и от ТД на НАП-С. е изискана информация за наличие или липса на задължения на [фирма], [населено място] за периода 03.12.2020 г. – 03.04.2021 г., с изключение на задължения по невлезли в сила актове, както и разсрочени, отсрочени или обезпечени задължения. В тази връзка от СО – Дирекция Общински приходи е постъпило писмо изх. №СОА21-ДИ11-11178816.06.2021 г., в което е посочено че за този период дружеството не е имало изискуеми задължения по ЗМДТ към СО. Липса на задължения за периода се установява и от писмото от ТД на НАП „големи данъкоплатци“.

При така установената фактическа обстановка съдът прави следните правни изводи: Жалбата е процесуално допустима, като подадена от надлежна страна, адресат на неблагоприятен за нея акт, подлежащ на съдебен контрол и в законоустановения 14-дневен срок за оспорване. Решението е получено от оспорващото дружество на 07.04.2021 г., а жалбата против него е постъпила при ответника на 20.04.2021 г.

Разгледана по същество, настоящият съдебен състав счита същата и за **ОСНОВАТЕЛНА**.

Съгласно разпоредбата на чл.168 АПК, съдът преценява законосъобразността на АА,

като проверява дали е издаден от компетентен орган и в съответната форма, спазени ли са разпоредбите при издаването и съобразен ли е с целта, която преследва закона.

Оспореният акт е издаден от компетентния административен орган по [чл. 52, ал. 1, т. 4 от Закона за водите](#) в рамките на законовите му правомощия, при спазване на императивните изисквания за форма, по смисъла на [чл. 59 от АПК](#) като спор по тези въпроси между страните няма.

В хода на проведеното административно производство обаче са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила, които са ограничили правото на защита на оспорващия и са препятствали възможността му адекватно да я организира, което е довело и до неправилното прилагане на материалния закон. Съгласно трайно установената практика съществено е това нарушението, наличието на което е могло да повлияе върху съдържанието на акта, т.е. ако това нарушение не е допуснато, би се стигнало до постановяване на акт с различно съдържание, какъвто е настоящия случай.

За да откаже издаване на заяверото разрешително за водоземане, ответникът е приел, че са налице предпоставките на [чл. 68, т. 10, б. "а" от Закона за водите](#). Съгласно тази разпоредба административният орган по чл. 52, ал. 1 от същия закон отказва издаване на разрешително, когато заявителят има задължения за публични вземания, с изключение на задължения по невлезли в сила актове, както и разсрочени, отсрочени или обезпечени задължения. За да се приложи тази норма е достатъчно наличието на една от предпоставките, визирани в нея и е достатъчно основание за се постанови отказ. В същото време от приложното поле на тази разпоредба са изключени задължения по невлезли в сила актове, както и разсрочени, отсрочени или обезпечени задължения. В случая ответникът е приел, че дружеството има задължения към Столична община и НАП на основание постъпилата от същите в този смисъл информация.

На първо място съдът приема, че административният орган не е изискал от Снолична община и от ТД на НАП-С. относимата към предмета на заявлението информация. Видно от писмата му от тези органи е поискана информация има ли непогасени задължения по принцип, без да е конкретизиран относимия период и вида на задълженията. Затова и постъпилите отговори са дадени общо, че има задължения, противно на представените от заявителя доказателства в тази насока.

От друга страна, че след като е констатирал, че дружеството има задължения, които биха могли да бъдат основание за издаване на отказ, органът е следвало да изпълни императивно вмененото му с нормата на чл.61, ал.3 от ЗВ задължение. В нарушение на тази императивната разпоредба административният орган не е уведомил дружеството - заявител за установените несъответствия и за правото в двумесечен срок да отстрани същите. По този начин е препятствал правнорегламентираната възможност за изпълнение на изискванията на закона и за заплащане на дължимите задължения или за разсрочването им, което е напълно допустимо и достатъчно от гледна точка на фиска. По този начин не е извършено дължимото по чл.35 АПК разследване на спорните факти и обстоятелства и съответно мотивиране на административния акт при точното им изясняване. Това съществено нарушение на процесуалните правила е препятствало реализирането в пълен обем на правата на заявителя и респективно изпълнение на предвидените по закон изисквания за издаване на исканото разрешително. Видно и от събраните по делото доказателства, жалбоподателят не е имал непогасени към СО и НАП задължения, основание за

издаване на отказ по смисъла на чл.68, т.10, б.“а“ ЗВ към релевантния период. Следователно допуснатото от ответника напушение на производствените правила е довело и до материална незаконосъобразност на издадения акт, тъй като в хода на съдебното производство се установи, че не са били налице предпоставките на чл.68, т.10, б.“а“ ЗВ за издаване на оспорения отказ.

Предвид изложеното съдът приема, че оспореното в настоящото производство решение е незаконосъобразно по смисъла на чл.146, т.3 и т.4 АПК, поради което следва да бъде отменено. Тъй като естеството на акта не позволява решаването му по същество, делото следва да се върне като преписка на административния орган за ново произнасяне, при което отново да се извърши преценка за изпълнение на законовите изисквания за издаване на заявеното разрешително.

При този изход на спора основателно се явява искането на оспорващото дружество за присъждане на разноски. Същото е представявано от юрисконсулт, при което и с оглед фактическата и правна сложност на спора и обема на извършената работа, съдът намира, че на същото се дължат разноски за юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 лева. Тази сума, както и внесената държавна такса от 50 лева е дължима от ЮЛ, чийто орган е издал отменилия акт. Предвид това Б. дирекция "З. район", [населено място] следва да бъде осъдена да заплати на [фирма], [населено място] деловодни разноски в размер на 150 лева.

Водим от гореизложеното и на основание чл.173, ал.2 от АПК, Административен съд – София-град, Второ отделение, 52 състав

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ Решение № ПО-01-73/02.04.2021 г., издадено от Директора на Б. дирекция "З. район", [населено място] към Министерство на околната среда и водите.

ИЗПРАЩА преписката по Заявление вх. № РР-02-18/03.12.2020 г. от [фирма], [населено място] на Директора на Б. дирекция "З. район", [населено място] за ново произнасяне при спазване указанията на съда по тълкуване и прилагане на закона, дадени в мотивита на настоящото решение.

ОСЪЖДА Б. дирекция "З. район", [населено място] да заплати на [фирма], [населено място] деловодни разноски в размер на 150 /сто и петдесет/ лева.

Решението подлежи на обжалване пред ВАС в 14-дневен срок от уведомяване на страните, на които на основание чл.138, ал.3 АПК да се изпрати препис от същото.

СЪДИЯ: